

In memoriam Johannes Theodorus (Jan) Baijens

14 november 2018

Op 13 november 2018 kregen we het al gevreesde bericht dat onze voormalige voorzitter, erelid en gewaardeerde vriend Jan Baijens na een relatief kort ziekbed is overleden. Jan was een tuinlid in hart en nieren. Jarenlang vervulde hij vele taken voor onze vereniging. Niets was hem teveel. Dit deed hij samen met zijn vrouw Ria. Zij waren de vaste kern van onze kantine. Bardiensten, inkoop, schoonmaak. Hij deed het allemaal. In het verleden waren zij het die vele feesten en partijen succesvol organiseerden. Hij bracht de sfeer en met zijn inzet ook de gezelligheid. Bij gelegenheid (de laatste keer was tijdens het 45-jarig bestaan van ATV Toepad zijn nog vele oude dia's vertoond, waarop Jan (toen nog getooid met een zware zwarte snor) te zien was. De kerstversiering van de kantine was een project van Jan en Ria. Het zorgde voor een mooie kerstperiode op de tuin. Hij deed veel meer voor ons. Hij was de technische vraagbaak, handig (gouden handjes), van alle markten thuis (technisch, financieel, organisatorisch) en vooral extreem goed op de hoogte van wat er zich allemaal afspeelde in het volkstuingebeuren bij ons, in Rotterdam en in de omgeving. Hij schroomde niet om voor zijn mening uit te komen. Dit deed hij nauwkeurig, met veel achtergrond kennis en nooit onnodig kwetsend. Hoewel hij wel heel duidelijk de zaken bij de naam kon noemen. Als voorzitter heeft hij jarenlang de vereniging geleid. Ook toen zijn opvolgster, Jeanette Beusker, ons plotseling ontviel, pakte hij de voorzittershamer weer op. Toen ook de penningmeester, Peter de Jong, ernstig ziek werd, heeft Jan (samen met onze huidige penningmeester Hanny) het bestuur draaiend gehouden.

Onder zijn leiding als voorzitter van de taxatiecommissie zijn vele tuinen en tuinhuisjes getaxeerd en van eigenaar gewisseld. Toen een aantal jaar geleden Jan en Ria het plan hadden om een grote reis te maken, werd dit hard onderuit gehaald door de ernstige ziekte die Ria trof. Jan heeft zich toen veel zorgen gemaakt. Net toen het allemaal weer wat rooskleuriger leek, werd hijzelf geconfronteerd met een akelige diagnose. Maar hij liet zich niet kennen en heeft met veel moed en doorzettingsvermogen de zware behandeling ondergaan. De opluchting dat de kwaadaardige ziekte bedwongen leek, was echter van korte duur. Hij knapte niet op, verloor steeds meer energie en conditie. Toen kwam als donderslag bij heldere hemel de tweede kwaadaardige diagnose. Zijn besluit om af te zien van verdere, loodzware behandelingen, kan alleen veel ontzag oproepen. Met alle energie die hij nog had, heeft hij veel zaken geregeld. Met dubbele gevoelens heeft hij de tuin in de verkoop gedaan, hij heeft een warm afscheid van vrienden en bekenden genomen, hij werd geëerd met een plein genoemd naar hem, bij zijn favoriete handbalvereniging. Tot het laatst zette hij zich in om alles zo netjes mogelijk achter te laten. Hij wilde niemand tot last zijn. De enige "last" die we van hem hebben is het onnoemelijke verdriet en de enorme leegte die hij bij ons achterlaat. Maar de heftigheid en de mate van verdriet geven aan hoeveel wij van hem gehouden hebben en we zullen proberen het ATV Toepad in zijn geest verder te besturen. We moeten doorgaan en met Jan in gedachte, zal dat lukken. Ik ben hem ontzettend dankbaar dat ik hem gekend en meegemaakt heb. Ria, zijn kinderen, schoonkinderen en vooral de kleinkinderen zullen, net als wij, hopelijk veel moed en troost vinden in de vele mooie herinneringen die ze aan hem hebben.

Voor altijd in ons hart.

Namens het bestuur,

Iza van Riemsdijk, voorziter